

LETËRA E APOSTULLIT PAUL MBË TITONË

KAPTINA I.

¹ Pauli shërbëtor' i Perëndisë, edhe apostull' i Iesu Krishtit, mbas besësë të sgjedhunivet Perëndisë, edhe mbas së ngjofëmesë të vërtetësë qi ashtë mbas besësë mirë.

² Për Shpirtin' e jetësë pasosëme, qi ka zotuem i parrenësi Perëndi para motevet pa-sosunë.

³ Edhe nxuer për faqe ndë kohëna të urdhënueme fjalën' e vet me anë të predikimit qi i kam zanë besë unë mbas porosisë Perëndisë t'onë Shëlbuesit;

⁴ mbë Titonë të thieshtinë dialë mbas besësë rëndomshime, *qoftë* hir, përdëllimt', paqtim, prei Perëndisë Atit, edhe prei Zotit Iesu Krisht, Shëlbuesit t'ynë.

⁵ Përandai të lashë ndë Kretë, qi të ndreqish të mangunatë, edhe të veshë pleq qytet mbë qytet,

⁶ sikurse të kam urdhënuem kur të jet' i patërhiekunë për faj, burr i nji gruejë, qi ka bij besëratë, qi të mos u ketë dalunë zani për plank-prishës, a për të pabindunë.

⁷ Sepse episkopi duhetë me qenun' i patërhiekunë për faj, porsi guvernuer i Perëndisë, jo krye-naltë, jo zemërak, jo pianec, jo rrafës, jo asi qi lakëmon mbë fitim të keq,

⁸ por derë-çelë mbë të huejt, miku i së mirësë, i urtë, i dreitë, shenjt, asi qi përmba vetëhenë,

⁹ ngjitunë mbrapa mbas fjalësë zanë besë të mësimi, qi të mundetë me ngutunë të *tierëtë* me mësimin' e shëndoshë, edhe të qartojë ata qi flasinë kundrë.

¹⁰ Sepse janë shumë të pabindunë, fjalë-kotë e mend-marrës, ma fort ata qi janë prei rreth-presëjesë. Atyneve duhetë me u mbëçelunë gojë, në,

¹¹ të cillët këthejë në përmbys shtëpia të tana tue mësuem sa s'duhetë, për fitim të ndytë.

¹² Nji prei atyneve tha, vetë profeti i atyneve: "Kretasitë *janë* kurdo rrenësa, bisha të këqia, barqe të përtueshim".

¹³ Ajo deshmi asht' e vërtetë, për ate punë qartoi ata fort, qi të shëndoshenë ndë besët,

¹⁴ edhe të mos u venë vesh përrallavet ludejvet, edhe porosivet nierëzëvet qi i këthejë në shpinënë të vërtetësë.

¹⁵ Të gjitha *janë* të qirueme mbë të qiruemit, por mbë të ndyemit e mbë të pabesët asgja s'asht' e qirueme, por edhe mendia e atyneve edhe ndërgjegjëja asht' e ndyeme.

¹⁶ Rrëfëjë në *me gojë* se ngjofinë Perëndi, por me punë e mohojënë, sepse janë të ndyem, edhe të pabindunë, edhe të paprovueshim mbë qish do farë pune të mirë.

KAPTINA II.

¹ Por ti fol sa duhenë për mësimin' e shëndoshë.

² - Pleqtë të jenë të esullë, të hieshim, të urtë, të shëndoshë ndë besët, ndë dashunit, ndë durim.

³ Kështu edhe plakatë të bihenë sikurse u ka hie shenjtënavet, mos *jenë* kallëzimtore, mos jenë dhanë mbas venësë shumë,

⁴ të jenë mësitorë të mira, qi të mësojnë të ratë, të kenë dashuni mbë burrat, e dashuni mbë dielmt,

⁵ të urta, të qiruta, shtëpiare, të mira, krye-ulta mbë burrat e veta, qi të mos nemetë fjala e Perëndisë.

⁶ Kështu porosit edhe të ritë të jenë të urtë.

⁷ Mbë të gjitha *punët* të diftojsh vetëhenë tande për figure të vepëravet mira, *tue rueitunë* ndë mësimit pa prishie e hieshim,

⁸ fjalë të shëndoshë e të pazanë me faj, qi të turpënohet' ai qi ashtë kundër, a të mos ketë me folunë për ju as ndonji të keqe.

⁹ Shërbëtorëtë t'u ulinë kryetë zotënvivet vet, mbë gjithë *punët* të jenë të pëlqyeshim, të mos dalinë kundër me fjalë.

¹⁰ Të mos viedhinë, por të diftojnë qish do besë të mirë, qi të stolisinë ndër gjithë *punët* mësimit' e Shëlbyesit t'ynë Perëndisë.

¹¹ Sepse u duk i shpëtueshimi hir i Perëndisë mbë gjithë nierëzit,

¹² qi na mëson neve me mohuem pabesëninë edhe dëshërimet' e botësë, e të roimë ndë këte jetë me urti e me dreitëni, e me besë të mirë,

¹³ tue pritunë të lumenë shpëresë, edhe të dukunit' e lafit të madhit Perëndi, edhe Shëlbyesit t'ynë Iesu Krishtit,

¹⁴ i cilli dha vetëvetëhenë për ne, qi të na shpërblejë prei qish do farë paligjënje, edhe të *na* qirojë për vetëhen' e ati popullë të sgjedhunë, zemër-përvëlutë për vepëra të mira.

¹⁵ Këto fol, e porosit, e qarto me qish do farë urdhëni, askushi le të mos të hedhi poshtë.

KAPTINA III.

¹ Ua bier ndër mend atyneve të ulinë kryetë ndën' urdhënat e ndënë pushtetet, t'u ndëgjojnë të parëvet, të jenë gati për qish do farë vepëre të mirë.

² Të mos nemin' askend, të mos qartohenë, të jenë të hieshim, të diftojnë qish do butësinë mbë gjithë nierëzit.

³ Sepse edhe na ishim njiherë të marrë, të pabindunë, të gënjyem, shërbëtorë ndë qish do farë dëshërimesh e kënaqiesh, e shkoishim jetënë ndë të keqe e ndë zmir, mëni-marrës, të pasunë mëni niani tietërinë.

⁴ Por kur u duk e mira edhe mik-nierëzia e Perëndisë Shëlbyesit t'ynë, jo prei punësh dreitënisë qi punuem na, por mbas përdëllimit vet

⁵ na shpëtoi, prei së lamesë të së lemesë për-së-ri, edhe prei së përtërimesë Shpirtit Shenjt,

⁶ qi derdhi mbë ne me dorë të hapëtë me anë të Iesu Krishtit Shëlbyesit t'ynë,

⁷ qi të dalimë të dreitë me hirin' e ati, e të bahemi trashigimtarë mbas shpëresësë jetësë pasosëme.

⁸ Për të zanë besë ashtë fjala, edhe due të vërtetojsh këto, qi të kenë kujdes ata qi i kanë besuem Perëndisë të jenë gati për vepëra të mira. Këto janë të mirat' edhe të vëjefshimetë për nierëzit.

⁹ Edhe kërkime të marra, e të ngjefuna brezash, e të ngrana me fjalë, edhe luftëna ligje t'i lashë mbë-nj-anë, sepse janë të pavëjefshime edhe të kota.

¹⁰ Nierinë heretik si ta mësojsh nji herë, e dy herë,

¹¹ hiq dorë prei asai, sepse e di se kyi ka dalunë jashtë prei udhësë, edhe fëjen, sepse ashtë gjukuem prei vetëvetëhesë.

¹² Kur të dërgoj Artemanë a Tyhikunë te ti, nxito me ardhunë tek unë ndë Nikopolë, sepse atie e gjukova për me shkuem dimëninë.

¹³ Dërgo përpara me nxitim Zenanë edhe Apollonë, qi të mos u mengojë gja.

¹⁴ Le të xan edhe të tonëtë të jenë gati për vepëra të mira për nevojat e lypsëshime, qi të mos jenë të papemë.

¹⁵ Të falenë me shëndet gjith' ata qi janë bashkë me mue; faliu me shëndet atyneve qi na duenë mbë besët. Hiri *qoftë* bashkë me gjithë ju. Amen.

(Letëra) mbë Titonë qi qe urdhënuem episkop i parë i kishësë Kretësavet, u shkruie kah Nikopola e Makedonisë.